

U zemlji u kojoj 95 % stanovništva živi na selu, gdje su sve tri ili četiri generacije zaposlene na polju, u voćnjaku, štali i na pašnjaku, roditelji će lako naći pravo vrijeme i prigodu kako bi djeci objasnili kako bebe dolaze na svijet: jednako kao što to čine s kravama, konjima, kozama, psima i mačkama. Neće morati početi s pčelama.

Roditelji, pak, koji žive u gradu mnogo će teže uočiti takvu priliku, a kada ju (i ako ju uoče) od nje će mnogo lakše odustati. Oni između obveza prema poslu djecu odvođe u vrtić ili školu, ali ih i dočekuju kako bi ih odvezli kući s vršnjačkih rođendanskih proslava. Gradska će djeca, u međuvremenu, u nedostatku zorne stvarnosti i sa snebivljivim roditeljima popabirčiti ono što im je dostupno: s interneta, pornografskih slika ili dječje usmene predaje "obogaćene" izmišljotinama one djece koja se u grupi vršnjaka pokušavaju nametnuti kao vođe. Nije više kao nekada kada je stidljivi roditelj diskretno podmetao udžbenik anatomije... A, i tada bi znao stići prosvjed roditelja koji misle kako je njegovo dijete „to“ doznalo prerano u društvu nekog malog lumena koji se dohvatio knjige i nove, uzbudljive, spoznaje podijelio s vršnjacima.

Nije teško zamisliti upravo gradske roditelje koji će češće javno reći kako "nije pravi trenutak", nego što će si dati truda, strpljenja, vremena i taktičnosti da njihova informacija bude njihovu djetetu prva i uz to - staloženo izložena. Kada bi sve moglo biti na roditeljima - škole nam ne bi trebale!

KURIKULUM NIJE DJELO OVE, A NI PROŠLE VLADE VEĆ NEZAVISNE PEDAGOŠKE STRUKE

Na postupni, ujednačeni i ravnomjerni način, na koji škola djecu uvodi u matematiku, fiziku, kemiju, povijest i hrvatski jezik, škola djecu upoznaje i s osnovnim praktičnim znanjima: kako u kućanstvu rade tehničke stvari, kako sigurno koristiti struju, vodu i plin ili kako nešto izgraditi, skuhati, nacrtati, otpjevati ili odigrati na sportskim terenima. Ima tu, naizgled, "nepotrebnog" gradiva, zabavnog, teškog ali, ipak, neizostavnog. Zato je škola nezamjenjiva, jer roditelji svojoj djeci ne mogu sve to dati na tako cjelovit način.

U čemu je onda problem s [Kurikulumom zdravstvenog odgoja](#), onako kako su ga sročile stručne pedagoške vlasti Agencije za odgoj i obrazovanje, a ministar dr. sc. Željko Jovanović 28. rujna 2012. odobrio njegovu provedbu od sljedeće školske godine?

Valja znati da taj sustav znanja, sastavljen na temelju dvije godine eksperimenata u odabranim školama i na temelju različitih predloženih programa, nije djelo ove vlade. Dapače, nije djelo ni prošle, nego je pažljivo proučeno djelo nezavisne pedagoške struke. Učiteljima, nastavnicima i razrednicima podijeljena je građa u koju učenike, prikladno uzrastu, trebaju postupno uvoditi. I valja, također, znati: na početku i na kraju svega su nastavnici kojima je u opisu posla da svojim učenicima izlože te važne životne istine. Njihova je prva i zadnja odgovornost kako će tu građu prikladno izložiti učenicima kako bi je oni što bezbolnije prihvatili i postupno se formirali u obaviještene i odgovorne ljude. A, za to su, uostalom, i obrazovani. Što ne mogu sami, izložiti će stručni suradnici koje sami odaberu. Onako, na primjer, kako policajci prvašićima govore o ponašanju u prometu, o prometnim pravilima i znakovima.

ČETIRI SKUPINE ZNANJA

Kurikulum, dakle, nije predmet za "demokratsku raspravu", kako se često zlonamjerno razvlači u javnosti u lovu na čitateje, internetske klikove i sličnu medijsku otimačinu pozornosti, nego je stvar struke koja na temelju svega poznatoga utvrđuje kako najbolje povezati građu primjerenu uzrastu i načine na koje ju se izlaže.

"Program Zdravstvenog odgoja temelji se na cjelovitom, holističkom, poimanju zdravlja koje obuhvaća očuvanje zdravlja i kvalitete života, humane odnose među spolovima i ljudsku spolnost, prevenciju ovisnosti, kulturu društvene komunikacije i prevenciju nasilničkog ponašanja", piše u uvodu toga dokumenta koji učiteljima izlaže tu građu. To je paket od četiri skupine znanja u kojemu ljudska spolnost ni po čemu nije istaknutija od ostalih aspekata života - od higijene do svjesnosti o tome kako živimo u društvu u kojemu nijedan pojedinac nije izolirana jedinka.

"Živjeti zdravo", "Prevencija nasilničkog ponašanja", "Prevencija ovisnosti" i "Spolna/rodna ravnopravnost i spolno odgovorno ponašanje", životne su činjenice koje se izlažu u ciljano vođenim razgovorima u razredu, razvijanjem stavova u debati, analizom djeci poznatih slučajeva, korištenjem dostupnih, primjerenih, sadržaja s interneta, ukratko, na način na koji učitelji izvode nastavu odlaskom u prirodu.

Zato nije nimalo slučajno što je, nepotrebno prenaplašeno, pitanje ljudske spolnosti zajedno sa sadržajima o zdravoj prehrani, potrebi za tjelesnom aktivnošću, osobnoj higijeni, prvoj pomoći

NIJE PREDMET ZA "DEMOKRATSKU RASPRAVU"

Autor Miroslav Ambruš-Kiš

Nedjelja, 30 Prosinac 2012 10:54 - Ažurirano Nedjelja, 30 Prosinac 2012 11:01

(npr. pri krvarenju iz nosa), odnosu prema školi, okolini, učenju, ophođenju prema vršnjacima i drugim ljudima, kućnim ljubimcima, opasnostima u okruženju (lijekovi, opasne naprave, računalne igre), prikladnom odijevanju i odgovornosti prema vlastitom tijelu.

NA NASTAVNICIMA JE SVE

Tako će, u sklopu te cjeline, dječaci i djevojčice na vrijeme saznati što će se to s njima zbivati tijekom sazrijevanja, kako s time uz najmanje trauma izići na kraj, na koji se način ophoditi prema drugima u takvom razdoblju života... Jednostavno i prirodno. Za jednostavno razmišljanje uzrasta u kojemu je sve jednostavno, prikladno i suosjećajno za uzrast u kojemu život postaje kompliciran i proturječan, a život više ne nudi odgovore u jednostavnim formulama i zabranama - tjelesni fenomeni neodvojeni od psiholoških i društvenih. I upozorenje na neprimjerenost dijela sadržaja u medijima, posebice razotkrivanje onih koji glorificiraju nepostojeću sliku savršena izgleda i bajkovito slikanje stvarnosti.

Zbog toga je, umjesto potpaljivanja uzbuđenosti javnosti i gubljenja vremena na prosvjede i slične događaje koje uzburkuju strasti, za djecu mnogo bolje da se roditelji upoznaju s onime s čime će se baviti nastavnici, onako kako se oni bave i s drugim temama. I, jasno je, na nastavnicima je sve - i oni su ljudi sa savješću i pružit će otpor onome što bi bilo indoktrinacija, a ne osposobljavanje za život.